

[Kai Moltke.]

på nuværende tidspunkt, hvor der ingen mangel er på de mest forskelligartede rygter og forlydender om den fremtidige status for Danmarks Hypotekbank og dennes virkefelt.

Projekterne kan måske forekomme at være et problem om hovedsagelig administrativ forenkling og hensigtsmæssig rationalisering. Men det bør dog fremhæves, at såvel Danmarks Hypotekbanks beføjelser som rammerne for dens hidtidige virkeområde i sin tid er blevet fastlagt ved særlig lov, og sagen kan alene derfor langt fra være folketinget uvedkommende, når eventuelt temmelig vidtrækkende ændringer påtænkes eller planlægges. Direktørens arbejdsområde i nævnte bank er jo ligeledes formuleret ved lovbestemmelser, og skal der yderligere pålægges Danmarks Hypotekbanks fremtidige direktør et helt nyt og temmelig omfattende arbejdsområde, banken hidtil helt uvedkommende, kan jeg ikke indse, at en sådan personalunion kan realiseres uden en lovændring vedrørende den fremtidige virksomhed for lederen af Danmarks Hypotekbank og dennes administrationsområde.

På samme måde forekommer det mig indlysende, at et felt som statens boligfond, boligstøtte med mere alt sammen er virkefelter udsprunget af en hel kæde af betydningsfulde love på boligpolitikens område med en dertil knyttet administrativ ramme. Dybtgående administrative ændringer, der stort set af bankens hidtidige arbejdsområde kun bevarer navnet Danmarks Hypotekbank og dens begreb som „juridisk institution“, forekommer mig ligeledes at være et forhold, som ganske naturligt må gøre folketinget til øverste instans i en sådan ændring, der betyder langt mere end en administrativ rationalisering, der vel ikke engang er konkret udformet eller blot overvejet i sine administrative konsekvenser. Ud fra så mange andre former for irrational administration og dobbeltinstanser skulle en hastværksordning specielt vedrørende Danmarks Hypotekbank og dennes ledelse vel ikke være så påkrævet, at den eventuelt gennemføres umiddelbart foran et valg og uden tilbørlig information til og mulighed for indgreb fra den lovgivende forsamlings side. Finansministeren vil derfor kunne af-

klare atmosfæren ved at fremsætte en klar redegørelse og stillingtagen i nævnte sag.

Til slut skal jeg yderligere anføre, at det forlyder, at direktør Harald Petersen fra Danmarks Hypotekbank skal have givet udtryk for stærke saglige betænkeligheder vedrørende hele den foreslåede nyordning og ligeledes har fremsat juridisk begrundede tvivl om lovligheden af at gennemføre den påtænkte administrative sammenlægning, uden at der foreligger en klar og formel beslutning fra folketinget i hele den nævnte sag. Også dette vil jeg anmode finansministeren om at bekræfte eller eventuelt afkræfte.

Personlig finder jeg tidspunktet for gennemførelse af så vidtgående administrative og juridiske ændringer både lidet passende og lidet sammeligt. Jeg mener så absolut, at nyordninger af administrative sager af et omfang og rækkevidde som i nævnte tilfælde bør forelægges og klarlægges for folketinget og behandles af dette på grundlag af kendskab til alle foreliggende og saglige betænkninger og materialer vedrørende en eventuel ændring i status for Danmarks Hypotekbank og dennes virkefelt og ledelse.

Finansminister *Poul Hansens* svar (18. august 1964):

I skrivelse af 12. maj 1964 har jeg modtaget en udtalelse fra det arbejdsudvalg, jeg nedsatte i maj måned i fjor med den opgave at gennemgå forvaltningen af statens udlån under hensyntagen til de af administrationsudvalget fremsatte principielle synspunkter og med henblik på at opnå størst mulig forenkling af administrationen samt at udarbejde konkrete forslag vedrørende den fremtidige administrative opbygning.

Et flertal af udvalget, bestående af tjenestemænd i finansministeriet og chefen for forvaltningsnævnets sekretariat, er af den opfattelse, at der ved en administrativ og lokalemæssig sammenlægning af de to administrationsområder, hvortil udgiften for tiden andrager ca. 8,6 mill. kr. årlig, kan opnås betydelige besparelser og administrative fordele, og at dette vil kunne opnås uden indgreb i eller ændring af de respektive fagministeriers hidtige kompetence i hen-